

DET KONGELIGE LANDBRUKSDEPARTEMENT
Postboks 8007 Dep
0030 OSLO

Deres referanse
2003/00323 MH/KRO

Vår referanse
2003/3648-2 732.0 LHO

Vår dato
04 APR. 2003

FRAMTIDIG ORGANISERING AV LABORATORIETJENESTENE PÅ MATOMRÅDET MV. - HØRING

Vi viser til oversendelse fra departementet av 20.02.2003.

I tillegg til de anførte grunner for å opprettholde en god laboratorietjeneste i forhold til matvarer, eventuelt endringer for å bedre den, er Norge avhengig av en robust tjeneste på dette område av tre grunner:

- a) De krav som stilles til nasjonal standard med utgangspunkt i EØS-avtalen.
- b) Hensynet til miljøet og overvåkingen av dette.
- c) De faktorer innen miljøet som (potensielt) påvirker helsen (også kalt Miljørettet helsevern – MHV, kfr. *kommunehelsetjenesteloven § 4a-1*).

De anførte punkter har hittil i stor grad blitt ivaretatt av de laboratorier som høringen behandler, og vi kan ikke se at disse funksjoner er tilfredsstillende behandlet i det utkast som foreligger. Rene *beredskapsmessige* hensyn tilsier at disse sider bør vies større omtanke før endelig beslutning om framtidig organisering fattes.

Fylkesmannen vil trekke fram tre eksempler som viser våre behov:

1. Tsjernobyl-ulykken i 1986. Det var den interkommunale næringsmiddelkontroll som påtok seg ansvaret for å overvåke den stråling dyr og mennesker ble utsatt for i de mest utsatte områder av vårt fylke (Valdres og Nord-Gudbrandsdalen). Grenseflaten mellom den fagkompetanse som foreligger ved disse laboratorier og selve analysevirksomheten er av sentral betydning.
2. Mjøsaksjonen fra 1970-tallet bragte betydelige miljømessige bedringer innen Mjøsas nedslagsfelt. Helt nylig er det imidlertid påvist foruroligende høye nivåer av bromerte hydrokarboner (giftvirkningen er analog med langtidseffektene av PCB, med oppkonsentrering i næringskjeden) i den kjente Mjøs-ørreten.
3. Storfloppen på Østlandet i 1995, hvor disse laboratorier hadde en avgjørende rolle mht. å overvåke drikkevannskvaliteten i innlandet.

Slik denne laboratorietjeneste har fungert fram til i dag, har den vært et viktig bindeledd mellom miljøovervåkingen i våre kommuner, kombinert med overvåking av (potensielle) helsefarer lokalt. Dette betinger nær kontakt mellom de kommunale helsemyndigheter (miljørettet helsevern/samfunnsmedisin) og miljømyndigheter. Miljømyndighetene er de

viktigste aktører innen planlegging og utføring av inngrep i landarealer (arealforvaltning og planlegging).

Vi mener disse problemstillinger ikke er tilstrekkelig belyst i høringsnotatet og den foreliggende utredning med forslag til organisasjonsmessige endringer. Vi ber om at disse problemstillinger blir sett i sammenheng med et eventuelt vedtak om nyorganisering av tjenesten.

Kristin Hille Valla

Per Th. Rør
Avdelingsdirektør

Gjenpart: Det Kongelige Helsedepartement, Postboks 8011 Dep, 0030 OSLO.
Sosial- og Helsedirektoratet, Postboks 8054 Dep, 0031 OSLO.
Statens Helsetilsyn, Postboks 8128 Dep, 0032 OSLO.
Statens Næringsmiddeltilsyn, Postboks 8187 Dep, 0034 OSLO.
Landets øvrige Fylkesmenn.